

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

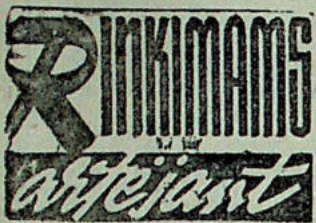
Nr. 12 (4052)

Anykščiai,

1980 m. sausio mėn. 26 d.

Kaina 2 kap.

DIDIS PASITIKĖJIMAS

Mūsų rajone vyksta kandidatų į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus įregistravimas.

Įvyko Kavarsko rinkiminės apygardos Nr. 151 apygardinės rinkiminės komisijos posėdis. Jį pradėjusi šios komisijos pirmininkė L. Mikšienė pranešė, jog yra gautas kandidato į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus LKP Anykščių rajono komiteto pirmojo sekretoriaus Jono Pesecko sutikimas balotiruotis Kavarsko rinkiminėje apygardoje Nr. 151. Jį pasiūlė įregistruoti J. Pesecką kandidatą į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus. Siam pasiūlymui pritarė ir kiti posėdyje kalbėję apygardinės rinkiminės komisijos nariai.

Vienbalsiai priimamas nutarimas įregistruoti kandidatą į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus J. Pesecką.

Šlovingai tradicijai ištikimi!

Pirmaujančių Maskvos įmonių kolektyvai iškėlė iniciatyvą balandžio 19 d. surengti lenininę komunistinę šeštadienio talką, skirtą V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms.

Ji bus spartuoliškos sargybos kulminacija, naujų rezervų, kurių ieškoti ir kuo greičiau juos panaudoti nukreipia TSKP CK 1979 m. lapkričio plenumo nutarimai, apžiūra. Šeštadienio talkos iniciatorių devizas — dirbti dieną kuo našiau, ypatingai efektyviai, kokybiškai, pasiekti ir tvirtai laikytis pralenkiančių darbo tempų visus baigiamuosius penkmečio metus.

Būsimajai šeštadienio talkai skirtų mitingų dalyviai kalbėjo, kad vieningai remia Komunistų partijos, Tarybų valstybės vidaus ir užsienio politiką, kad siekia savo darbu kuo daugiau prisidėti prie tolesnio Tarybų šalies ekonomikos klestėjimo, stiprinti jos galią.

Mitingai įvyko Maskvos manevravimo stoties lokomotyvu depe, Maskvos V. Lenino elektromechaninėje, I. Lichačiovo automobilių gamyklose, medvilnės kombinate „Triochgornaja manufaktūra“ ir kitoje sostinės įmonėse.

(TASS-ELTA)

siosios Tarybos deputatus Kavarsko rinkiminėje apygardoje Nr. 151 LKP Anykščių rajono komiteto pirmąjį sekretorių Joną Pesecką.

Įvykusiame Svėdasų rinkiminės apygardos Nr. 153 apygardinės rinkiminės komisijos posėdyje buvo aptartas klausimas „Apie kandidato į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus įregistravimą“.

Apygardinės rinkiminės komisijos pirmininkė, Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja O. Pretkelienė, pareiškusi šios komisijos narėms apie gautą kandidato į deputatus sutikimą balotiruotis Svėdasų rinkiminėje apygardoje Nr. 153, pasiūlė įregistruoti Svėdasų kolūkio pirmininką Vytautą Kovą kandidatą į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Posėdžio dalyviai vieninčiai nutarė kandidatą į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Svėdasų rinkiminėje apygardoje Nr. 153 įregistruoti Vytautą Kovą.

Vakar įvyko Anykščių rinkiminės apygardos Nr. 150.

apygardinės rinkiminės komisijos posėdis. Posėdžio darbą pradėjęs šios komisijos pirmininkas, Zemės ūkio darbuotojų profesijos rajono komiteto pirmininkas J. Krengauskas pasiūlė kandidatą į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus įregistruoti Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato sluvėją Danutę Sėjūnienę, kurios kandidatūrą į aukščiausiojo respublikos valdžios organo deputatus iškelė šio kombinato dirbančiųjų kolektyvas.

Apygardos rinkiminė komisija vienbalsiai priėmė nutarimą — kandidatę į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Anykščių rinkiminėje apygardoje Nr. 150 įregistruoti Danutę Sėjūnienę.

„K. d.“ inf.

Naujo žmogaus ugdymas, jo sąmoningumo kėlimas ir idėjinio brandumo formavimas yra labai svarbi viso komunizmo kūrimo sudėtinė dalis. Neatsitiktinai TSKP CK nutarime „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ numatyti atsakingi uždaviniai partinėms ir kitoms visuomeninėms organizacijoms, jog būtina sustiprinti propagandą ir agitaciją dalykiškumą, konkretumą ir efektyvumą, jos ryšį su gyvenimu.

Įgyvendinant šiuos reikšmingus partijos reikalavimus, mūsų rajono partinėms organizacijoms didelę pagalbą suteikia aktyvūs propagandinio žodžio skleidėjai — „Zinijos“ draugijos lektoriai, kurių pagausėjusi šeima šiuo metu jungia rajone daugiau kaip 670 narių.

Gyvas, įtaigus, konkrečias veltinias faktais ir pavyzdžiais paremtas argumentuotas lektoriaus žodis visada susilaukia žmonių tarpe veiksmingo poveikio, pasiekia žmogaus širdį ir protą, paskatina jį dar našiau ir stipriau dirbti. Todėl klausytojų auditorija dažniausiai palankiai priima gerą darbo patirtį paskaitinėje propagandoje sukaupusius lektorius — Troškūnų vidurinės ir Zalosios aštuonmetės mokyklų direktorius Jarošlavą Markucką ir Marytę Sablavičienę, Anykščių II-osios vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoją, TSRS liaudies mokytoją Eugeniją Vingrienę, Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoją Stasę Kazlauskienę, kurie įdomiai ir patraukliai sugeba pasidailinti mintimis apie dorovinį jaunuosios kartos auklėjimą, apie tėvų ir vaikų tarpusavio santykius, teglaip asmenybės bruožų ugdymo paslaugas. Propagandant tarybinius įstatymus, konkrečias faktais atskleidžiant atskirų žmonių nuopelį į nusiakstamumą, kurie neretai pasireiškia dėl girtavimo, gėdos ir kitų priežasčių, nemažą profilaktinį darbą

atlieka rajono Liaudies taisyklių pirmininkas Benediktas Pinelis, rajono prokuroras Vladas Rinkevičius ir kiti rajono teisininkai. Į tradiciją jau įeina rajone organizuojami teisinio žinių propagavimo jaunųjų mėnesiai, kurių metu rengiamos juridiniai klausimai paskaitos, konkursai, klausimų-atsakymų vakarai ir kitos veiksmingos priemonės.

Kad gerėtų skaitomų paskaitų kokybė, jų turinėjimas, paskaitinio darbo tem-

darbo drausmės ir kiti nažėdimai. Vis dar retai organizuojamos paskaitos „Spartako“ fabrike, Statybinių medžiagų kombinate. Kilojamoje mechanizuotoje kolonoje. Kurklių, „Ažuolo“, „Gegužės pirmosios“ kolūkiuose. O juk šiuo metu keliama reikalavimas, kad ypač pagerėtų darbo žmonių informuotumas ekonominiams klausimais, kad jie būtų visokeriopai skatinami ekonomiskai mąstyti, šeiminingai tvarkyti darbą baruose.

UŽ PASKAITINĖS PROPAGANDOS VEIKSMINGUMĄ

nis kryptingumas — aktyvesnė pozicija šia linkme pašauktos užimti tiek metodinės sekcijos, tiek ir kolektyvų pirminės partinės organizacijos. Darbo sėkmelę pastarosios organizacijos privalėtų užtikrinti ne tik tampa ryšį su „Zinijos“ draugijos pirminės organizacijos lektoriais, bet ir rūpintis, kad lektorius geriau žinotų padėti vietose — Imonėje, brigadoje, kolūkio ar tarybinio ūkio fermos ir mechanizatorių darbuotojų kolektyve ir galėtų politinius propagandinius uždavinius geriau konkretizuoti kiekvieno kolektyvo sąlygomis. O kur tik pasigendama glaudesnio bendradarbiavimo tarp partinių organizacijų ir lektorių, kur stlaga kryptingai, koordinuotai paskaitinio darbo, ten, kaip taisyklė, darbo žmonės, jų atsklos grupės lieka be platesnės informacijos ir neretai dėl to pasireiškia dar negatyvūs reiškiniai: nepakankamai branginamas visuomeninis turtas, pasitaiko dažnesni

šio metal — reikšmingi žymiai jubiliejais. Su dideliu politiniu ir gamybinu pakilimu darbo žmonės ruošiasi pažymėti V. Lenino gimimo 110-ąsias ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-ąsias metines, o taip pat artėjančius rinkimus į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Liaudies deputatų tarybas. Todėl kiti ir garbinga lektorių pareiga — įtikinamai atskleisti ir aiškinti darbo žmonėms Lenino idėjų tarptautinę reikšmę ir aktualumą, visokeriopai propaguoti išsivysčiusios socialistinės visuomenės laimėjimus, TSKP vidaus ir užsienio politiką, tarybinių tautų draugystės bei socialistinės demokratijos lėgą ir gyvybingumą. Svarbu paskaitose ir pranešimuose ryškiais faktais įvertinti ne tik atskirose darbo kolektyvuose pasiektus laimėjimus, bet ir drąsiai kelti pasireiškiančias negeroves bei problemas, didinti liaudies masių gamybinį ir visuomeninį aktyvumą.

Kaip sekasi, remontininke?

© Kai vyrams „skauda“ galvas... © Kodėl stokoja reiklumo? © Kom-
bainus — V. Lenino gimtadienį, traktorius — rinkimų dieną

Bemaž prieš mėnesį — paskutinėmis gruodžio dienomis — Anykščių rajono žemės ūkio technikos paruošimo pavasario darbams štabo posėdyje buvo kalbėta apie iš esmės nepatenkinamą technikos remonto eigą „Puntuko“ kolūkyje. Kokias išvadas po to padarė šio ūkio šeimininkai, kokios mechanizatorių pastangos dabar lydi ta šiandien kalme atsakingiausią darbą?

Kodėl nė vieno triūsiančio remontininko nematyti? — neskubėdamas pakartojau klausimą tušutėlėse dirbtuvėse su tiktais „Puntuko“ kolūkio technikos eksploatacijos inžinierius Vytas Baltranas. — Taigi užvakar vyrams mokėjo algas...

Kad šiečia tokios stiprios ir gajos „sveikatos taisyms“ tradicijos, aiškiau nebegali būti. Visgi rupi išsiaiškinti, kas remontininku nuveikta per ankstesnes dienas. Daromės žemės ūkio mašinų ir technikos remonto plano-grafiko.

Nieko iš jo nesuprasite, — tuoj pat skuba į talką inžinierius.

Kas teisybė — tas teisybė. Kruopščiai nubraižytas ir spalvingai padažytas „planas-grafikas“ daugiau panašus į mechanizatorių poilsio kambario nuotrauką, nesida-

vinį rebusą, nei į viešą remonto darbų eigą pagarsinantį dokumentą. Ne tik inžinierius V. Baltranas, dirbtuvių vedėjas pavaduojantis St. Pukens, bet ir dažnas remontininkas ar mechanizatorius dabar prie jo, reikia manyti, gali įdomiai ir kurybingai „lavinti savo vaizduotę“.

Gal bent iš atremontuotos technikos priemonių aktyvų bus galima atsekti tikrąsias remontininkų triūsio rezultatus, dar viliamės.

Technikos eksploatacijos inžinierius skėsteliu rankomis. Bėlieka manyti, jog jeigu kada šiečia ir buvo suburtas atremontuotos technikos priemonių komisija, tai visa jos veikla kol kas nepajudėjo nė per žingsnį. Negi „Puntuko“ niekas negirdėjo, kad, pavvzdžiui, ir atlyginimus remontininkams išmokant, visų pirma būtina remtis atremontuotos technikos priemonių aktais, gilintis į juose nurodytų darbų atlikimo kokybę, spartą?

Gal čia man priklauso visu tuo rūpintis, — aiškiai lyg nepasitenkinama reikšda, mas sakė mūsų pašnekovas.

Kiek netikėtai samprotavimas įdomu būtų žinoti, kur, Baltrano sugratymu prasida-

da ir baigiasi jam, kaip specialistui, priskirtini rūpesčiai. Tik vargu, ar iš vis apie tai kada susimastė tas vyras. Antraip, netektų kalbėti apie visiška aplėista ūkyje turimos technikos eksploatacijos dokumentaciją, įsivyravantią tarybinių išduodant mechanizatorių kelionės lapus ir pan.

„Puntuko“ kolūkio valdybai derėtų reikčiau ir principiau įvertinti ūkio inžinieriaus specialiosios veiklą, nes, kaip paaiškėjo, jie netgi nebesusigauja, kuri technika jau atremontuota, kuri dar laukia meistrų rankų, ir nesidomi remonto darbų kokybe. Ūkyje kol kas saviškai paliktas remontininkų ir kitių mechanizatorių socialistinio lenktyniavimo judėjimas, nieko negirdėti apie kuro ekonomiją, aplaidžiai vedama technikos inventorizacija, remonto darbuose akiu-vaizdžiai prasielkama su saugaus darbo reikalavimais.

„Kombainų remonto darbus užbaikime V. Lenino 110-osioms gimimo metinėms!“ — ragina „Už talką“ kolūkio mechaninėse dirbtuvėse pakabintas plakatas.

Tikimės, jog siekiai nesisirs nuo darbu, — kaktus ūkio v... (nėra)

tas Rimkus. — Septynia kombainais jau atremontuotom, spėiai vyrai sukasi ir prie likusių.

Gera sparta, ženkli ir kitos technikos remonto. Centrinėse dirbtuvėse pavasario darbams jau paruošti visi kultivatoriai, plūgai, sėjamosios. Ju remonto kokybė reikliai ir dalykiškai įvertinta atitinkamuose aktuose. Stropiausiai šiečia padirbėjusiems mechanizatoriams numatytos paskatinimo priemonės.

Už trejetos dienų į atremontuotos technikos rikiuotą pastatysim dar keturis viktrinius traktorius, — pastebėjo dirbtuvių vedėjas Valius Vitkus. — Manom, jog artėjančių rinkimų dieną iš dirbtuvių išvažiuos paskutinis traktorius.

Užmojai gražūs, nieko nepasakysi. Bet visgi ten, kur pašaliečio akis rečiau pasiekia, ir „Už talką“ kolūkio mechanizatorių reikliai prikišamai pirštu bakstelėti. Turime omeny atokias buvusias „Zalgirio“ kolūkio Var-kujų dirbtuves, kur dar stovi nuo rudens neludinti plūgai, sėjamosios... O ir tu dirbtuvių vedėjas menkokai susivokia, kokie darbai jo laukia.

G. Nlaura
Rajono žemės ūkio valdybos
vvr. inžinierius

1945 metų sausio 28 dieną Tarybinė Armija išlaisvino iš hitlerinų okupantų Klaipėdą — paskutinį Tarybų Lietuvos kampelį. Per 35-erius taikaus kūrybinio darbo metus mūsų uostamiestis labai išaugo ir išgrąžėjo, tapo stambiu respublikos pramonės ir kultūros centru.

I VANDENYNŲ TOLUMAS...

Jau trisdešimt metų Lietuvos žvejai gaudė žuvį tolimojo Atlanto platumose. Per šį laiką respublikos žvejybos laivynas išaugo dešimtis kartų. Pirmuosius vandenyno žuiklautojus — vidutinius žvejybos tralerius — pakeitė didieji „Atlantiko“ tipo laivai, aprūpinti galin-gesniais varikliais ir sudėtin-gesniais technologiniais įren-gimais. Transportinių laivų flotilė pasipildė tikrais jūrų milžinais — plaukiojančiais fabrikais „Zvejo šlovė“, „Kovinė šlovė“ ir kitais, kurie čia pat jūroje galtinguose savo cechuose apdoroja žvejų laimikius išleidžia tūkstančius tonų maistinės produk-cijos, milijonus dežucių pre-servų ir konservų.

Pastaraisiais metais svarbiu laivyno darbo rajonu ta-po Ramusis vandenynas. Čia sėkmingai žvejojama di-

džiausias Tarybų šalyje su-pertraleris „Sprutas“, pasta-tytas Lenkijos Liaudies Res-publikoje. Šis laivas aprūpi-nas tobuliausia žuvies paieš-ky ir navigacijos technika, našiais technologiniais įren-gimais, įgalinančiais per pa-rą paruošti 40 tonų įvairių žuvies produktų. Šiems jūrų galiūnams priklauso ateitis. Jais ir toliau papildomas laivynas.

nės Respublikos motorlaivio „Bremer flage“ triumais pa-linksta azūrinės kranų strė-lės, kilnojančios sunkius plie-no rulonus. Sparčiai dirba jubiliejinės darbo sargybon stojusios pirmajinės J. Ramanausko, N. Kuzmino ir kitos dokininų mechanizato-rių brigados.

I Klaipėdą atplaukia lai-vai iš VDR, VFR, Prancūzi-jos, Suomijos, Švedijos, Is-

MŪSŲ JŪROS VARTAI

Visas pasaulinio okeano klimatinės juostos šiandien kerta Klaipėdoje prirašyti žvejybiniai ir transportiniai laivai, pavadinti žymiausių respublikos žmonių vardais. Lietuvos miestų, upių pava-dinimais.

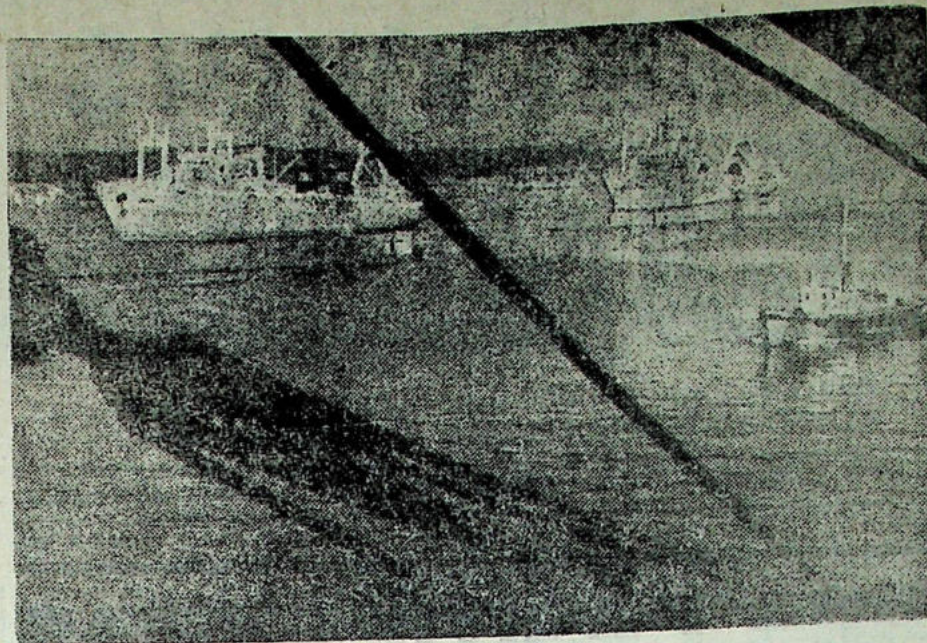
IS ĮVAIRIŲ SALIŲ

...Jūrų prekybos uosto loc-manas V. Rimkevičius stovi prie pršo krašto ir žvelgia į jūrą. Toli, reido ūkanose, ryškėja tamsus laivo silue-tas.

— Po pusvalandžio bus čia, — sako locmanas. — Vokiečiai jūreiviai atplaukia tiksliai pagal tvarkaraštį. Ties Vokietijos Demokrati-

pantijos — beveik trisdešimt-ties valstybių, palaikančių pastovius prekybinius ryšius su Tarybų Sąjunga. Vokie-tijos Demokratinės Respubli-kos vėliava plevėsuoja virš kiekvieno ketvirtito laivo, be-silankančio mūsų uostamies-tyje.

Klaipėda tapo vienu svarbiausių Baltijos uostų. Už-sienio šalių laivai čia gabe-na chemikalus, įrengimus svarbiausioms penkmečio sta-tyboms, išsiveža metalo, ak-mens anglių ar naftos pro-duktų. Mūsų uostamiestis turi neužšalantį akvatoriją, aprūpintas moderniais įren-gimais, užtikrinančiais komp-

NUOTRAUKIOJE: prie Klaipėdos jūrų žvejybos uosto.

NAUJI ROMAI IR PROSPEKTAI

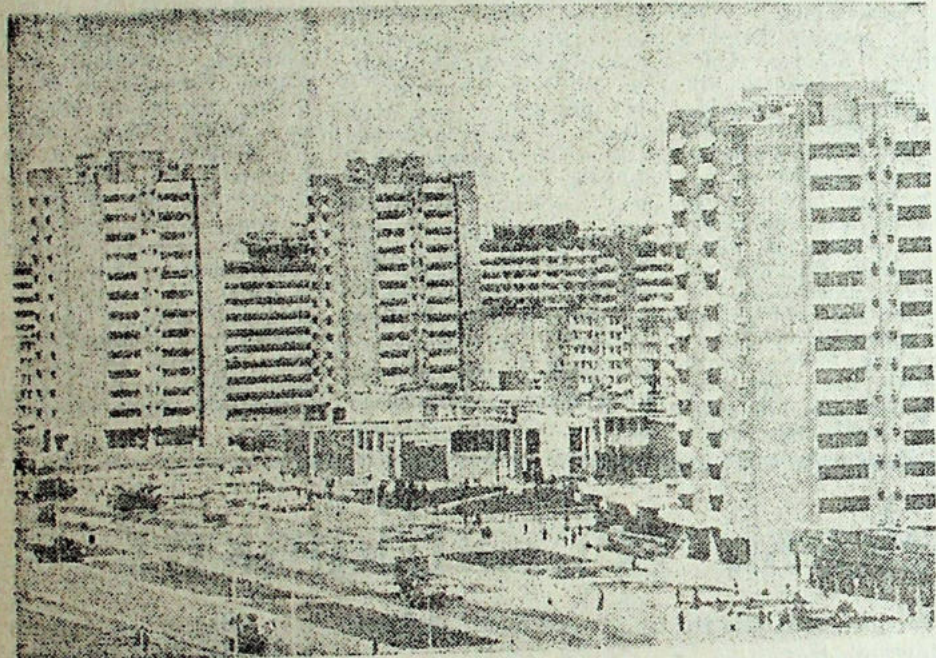
Dešimteriojai išaugo Klaipėdos gyvenamieji kvartalai ir pramonė, miestas pasida-bino gražiais architektūros ansambliais, naujais Taikos, Baltijos, Spalio ir Statybi-ninkų prospektais. Pokario metais iškilo daugiau kaip 30 bendrojo lavinimo ir spe-cialiuju vidurinių mokyklų, 60 vaikų lopšelių ir darže-lių, visuomeninių prekybos centrų, skoningai įrengtų vaistinių, knygynų, parduo-tuvių. Didžioji dalis klaipė-diečių persikėlė į patogius butus. Naujuose miesto cen-truose atidaryti penki kino teatrai, žvejų tarpreisinio poilsio namai „Vėtrungė“, Paveikslų galerija. Jūrų mu-ziejus-akvariumas, modernūs administraciniai pastatai. Se-namiestyje restauruotose istorinės ir architektūrinės reikšmės pastatuose įsikūrė dailininkų ir liaudies meist-rų dirbtuvės, kultūros švieti-mo įstaigos, parduotuvės ir

užiegos. Naujomis spalvo-mis sušvito senovinės aikš-tės ir kiemai.

Klaipėdoje veikia Valstybi-nės konservatorijos, Kauno Antano Sniečkaus politech-nikos ir Siauliu K. Preikšo pedagoginio instituto fakul-tetai. Juose režisierių, moky-tojų, inžinierių ir kitų spe-cialybių mokosi beveik ketu-ri tūkstančiai studentų. Mieste darbuojasi keliolika mokslinio tyrimo ir projekta-vimo-konstravimo įstaigų.

Miestiečiai ir Klaipėdos svečiai pajūrio mieste regi-vi daugiau dekoratyvinių ir monumentaliosios dailės kū-rinių, naujų želdinių, gra-žiai sutvarkytų aikščių, gė-lynų, fontanų. Netolimoje ateltyje čia atvers duris erdvūs Žvejų kultūros rūmai, dar vienas viešbutis. San-tuoku rūmai, serviso kom-pleksas, didelė Viešojo biblio-tekos, bus įrengtos naujos poilsia vietės, parkai, tvenki-niai.

A. Pipiras

NUOTRAUKIOJE: Taikos prospektas Klaipėdoje.

Korespondentai praneša

RŪPIMAI KLAUSIMAI

„Lenino keliu“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai, apsvairstę savo galimybes, žiemojimo laikotarpiui pri-statė socialistinius įsiparei-gojimus.

Neperseniausiai įvyksia-me kolūkio valdybos išplėsti-niame posėdyje buvo aptarti ūkio gyvulininkystės darbuotojų uždaviniai, didinant gyvulininkystės produktų gamybą, kovojant už aukštą produkcijos kokybę, vykdant TSKP CK lapkričio (1979 m.) plenumo nubrėžtas gal-res ir TSKP CK, TSRS Mi-nistrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK nutarimą „Plėsti

gyvulininkystės darbuotojų sąjunginį socialistinį lenkty-niavimą už gyvulininkystės produktų gamybą ir paruošų didinimą 1979—1980 metų žiemos laikotarpiu“.

Siame posėdyje kalbėję kolūkio pirmininkas Alek-sandras Slavenskas, pirmi-ninko pavaduotojas gamybos reikalams Vytautas Polike-vičius, fermų vedėjos Biru-tė Rimšienė, Jadvyga Pa-jarskienė, Antanina Polike-vičienė, vyr. veterinarijos gydytojas Rolandas Paltinas, vyr. zootechnikas Ani-cetas Čižauskas ir kiti apta-rė aktualiausias klausimus, susijusius su pieno ir mėsos gamyba, produkcijos kokybe, gyvulininkystės darbuotojų darbo ir poilsio sąlygų ge-rinimu, specialistų vaidmens didinimu.

B. Vytaitis

Kelininkų pasiekimai

Ketvirtaisiais dešimtojo penkmečio metais rajono Autokelių valdybos darbuotojų kolektyvas pasiekė ne-blogų darbo rezultatų. Pri-silmtus 1979 metų socialisti-nius įsipareigojimus gamy-bos planą įvykdyti iki gruodžio 25 dienos, jį įvykdė gruodžio 21 dieną.

Darbų programą kelininkai įvykdė 102,8 procento. Pa-siektas nemažas darbo na-šumas. Pelno ir ekonomijos planas viršytas 13,8 proc. Bendravalstybinuose ir res-publikiniuose keliuose kapi-talinio ir vidutinio remonto darbai įvykdyti 108,7 proc. Valdybos kolektyvas pernai sutalpė kuro ir elektros energijos už 1.200 rublių.

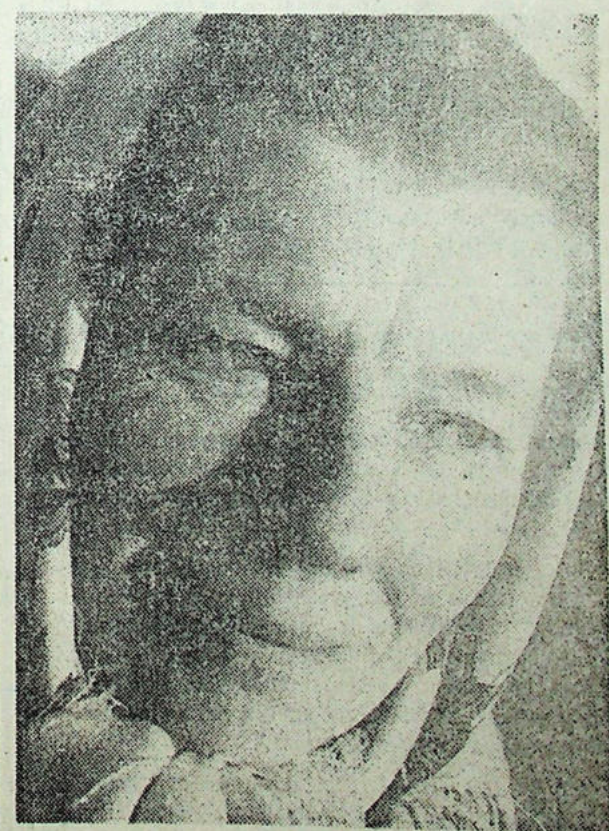
Socialistiniame lenktynia-vime dalyvavo keturi kelių taisymo punktai ir trys dar-bų vykdymo objektai. Ge-riausių rezultatų pasiekė darbų vykdymo objektas Nr. 2, kuriam vadovauja darbų vykdytojas A. Zlioba. Vyk-

dant socialistinius įsiparei-gojimus kelių taisymo punk-tuose gerų darbo rezultatų pasiekė Staškūniškio ir Svė-dasų kelių taisymo punktai, (viršininkai A. Navickas ir Br. Bagdonas). Gerai padir-bėjo buldozerininkas V. Gra-žys, autogreideristas J. Bru-žas, traktorininkas J. Mal-džius, ekskavatorininkas A. Zlatkus, vairuotojai V. Ge-džiūnas, M. Triznickas ir ki-ti. Socialistinio lenktyniavi-mo nugalėtojams buvo tai-komos moralinio ir materia-linio paskatinimo priemonės. Geriausiųjų darbuotojų nuo-traukos buvo talpinamos Garbės lentoje, jie apdova-noti garbės raštais, pinigini-mis premijomis bei asme-ninėmis dovanomis.

Autokelių valdybos kolek-tyvas užsibrėžė dar plačiau išvystyti socialistinį lenkty-niavimą ir sėkmingai įvyk-dyti baigiamųjų dešimtojo penkmečio metų darbo už-duotis.

A. Nemickas

KOLEKTYVINIS DARBAS

Dešimt antrus metus „Gegužės pirmosios“ kolūkyje karvės melžia Antanina Kaplerienė. Ir visą tą laiką darbo veleranė žengia pirmajantių ūkio pieno gamintojų gretose. Pernai ji iš savo prižiūrimų karvių primelžė 110 tonų pieno — tai aukščiausias rodiklis visame kolūkyje.

Šiais — paskutiniais dešimtojo penkmečio metais darbo pirmūnė įsipareigojo iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžti vidutiniškai po 3350 kilogramų pieno, o iš viso tos produkcijos gauti per 112 tonų.

J. Junevičiaus nuotr.

Tai gražiai mane augino
Lankas, pieva, kelias, upė.
Tai gražiai už rančos vedė
Vasaros diena ilga.

(J. MARCINKEVICIUS)

Atidarai klasės duris ir
uniformų šlamesį pajunti
llepaites, besikabinančias
gimtinės žemės, pastebi iš-
tissiusius ažuoliukus. Ogiu ta-
ve jie jau seniai prašoko, bet
tu dažnai kreipiesi į juos:
„Vaikai“. Gal tuo žodžiu
norisi šildyti juos, o gal pa-
čiam sušilti žodyje, nors tu
liepsi tik mokytojas.

Kiekvienas mūsų, net pa-
tys seniausieji seneliai, tu-
rėjo savo pamokas, savo
mokytoją, kad ir ne šiendi-
nė prasme. Vienas sekė
paskui ariantį vagą tėvą,
stengdamasis mažus pėde-
lius pastatyti į didžiųjų vie-
tą, matavo „pradalę žings-
nį“ ir svaiojo apie būsimą
savąjį miestą. Kitas gi ne-
klusnia ranka nutiesė savo
pirmają vagą popieriaus la-
pe. Ir iš tenai, iš vaikystės,
liko šventas požūris į dar-
bą, kaip į žmogaus tauru-
mo mastą.

Pasikeitė, pajavirėjo darbo
procesų pobūdis, žmogus
lengviau atsiduso: lengviau
dirbti, lengviau pragyventi.
O gyventi ar labai lengva?
Kai kam atrodo taip. O ne-
seniai ir daugeliui taip at-
rodė. Vaikystę apipylė
skambiais žūkliais: tau viskas
duota, tau visi keliai atviri,
už tave visi atsakingi. Taip
pareiga ir asmeninė atsako-
mybė tarsi prasmuko pro ša-
lį. Beliko tik imti, džiaug-
tis ir gėrėtis tuo, ka kiti tau
sukūrė, atidavė, kiek auko-
jos ir paaukojo... O kai pa-
jutome savo auklėtinį abe-
jingą toms gėrybėms, tušto-
ko pasaulio, pasimetusi „at-
virų kelių“ kryžkelėje, pra-
dėjom jam priekalštauti už
tai, kuo ka tik neseniai ma-
šinom: viskas duota, o tu
nenori imti.

Tai nuo čia prasideda mū-
su pačių, suaugusiųjų, pamoka
— žodžiais kailinių ne-
pasivili: reikia išmokyti dirbti,
įpratinti dirbti kiekvieną
darbą rimtai, kaip mes patys
dirbame. Neskubėjime „už-
bėgti už akių“ sunkumams,
surankioti nuo tako visus
akmenėlius. Tegu vaikas pats
nugali kliūtis, įveikia pir-
miausia silpnąsias, ne-

patyrimą, paskui nežinojimą.
Kaip nekeista, kad pirmokui,
antrokiui motina sava ranka
parašo namų užduotis, visai
nesigilindama, kodėl vaikas
atsilieka, neįveikia pats. O
gal šitai supranta pagalbą?
Belgi šiuo atveju girdėtas
mokytojo patarimas. Tačiau
numota ranka. Dargi nema-
ža faktų, kai tėtis brėžinius
nubraižo geriau už sūnų de-
vintoką, dešimtoką. Tai ko-
dėl vaikas vargs? Juk tėvui
nesunku. O reikėtų elgtis at-
virkščiai — kad mokiniai
būtų nepatogu, nemalonu ap-
sunkinti savo našta kitus.

Pamoka

Kurgi savivarbos, išdidumo
jausmas? Juk čia kartu ir
psichologinė problema —
moklins netenka pasitikėti
savi, pagaliau, įpran-
ta viska gauti lengvai ir, su-
sidūres su kiekvienu sunku-
mu, priešiška reaguoja, ne-
besusivaldo, netramdo net
emocijų.

„...snaudžia anglų kalbos
pamokose“, „...piešia per
geografinės pamokas“, „...bė-
ga iš fizinio lavinimo pamokų“, — skaitai mokytojų pa-
stabas vieno ar kito lepinė-
lio dienoraštyje.

Kurgi visko priežastys?
Kiekvieno dalyko pamokoje
reikia žinių sistemos, pasie-
kiamos nuolatiniu, kasdieni-
niu darbu ne vien pamoko-
se, bet ir namuose. Kai pa-
bandai įtikinti tokį paauklį
ar jaunuolį, kad pamokų
ruošai namuose reikia skirti
3–4 val., tai net išsižioja iš
nuostabos, netveria juoku. Ir
išgirsti išvadą: „Gal kvailas
būčiau!“

Neatsitiktinai toks mokl-
nys, pats nesugebėdamas
dirbti pamokoje, stengiasi
„pasizymėti“ išdaigomis, ne-
drausmingumu, įžūlumu
prieš mokytoją, kad bent ta-
riama drąsa kompensuotų
draugų akyse savo nepilna-
vertiškumą. Sveikame kolek-
tyve, aišku, tokie išsišokė-
liai, be savitvardos, be savi-
garbos mokiniai neranda
dirvos, netoleruojami, jiems
nepritariama ir, suprantama,
priversti daryti išvadas. Gi
radę bent mažiausią užuo-
vėja klasėje, atkakliai trau-
kia į savo tinklą „silpnas

žuvytes...“. Kas pritarė šyps-
niui, kas juoku — to ir už-
teko, kad klasės draugas dar
paslydėtų viena pakopa žė-
myn.

Dar neretai išgirsti keistą
požiūrį, atseit, mokykla —
tai pasiruošimas gyvenimui.
Netiesiai Mokykla — tai ta-
vo vaikystė, jaunystė, tavo
negrįžtantis gyvenimas. Juk
gyvenimas — ne įvėntė, į
kurį išsirušiam, baigę vi-
durines, aukštąsias ar spe-
cialiąsias mokyklas. Gyveni-
mas — tai kiekviena diena
nuo pat kūdikystės. Ji įsi-
rėžia mūsų biografijose, ir
jos neišbrauki. Gyvenimas
— tai viena ilga pamoka,
neįjėminta 45-ose minutėse.
Tai nuolatinė kova, veržima-
sis į žmonijos minties aukš-
tumas, kuriant dvasines ir
materialines vertybes.

Vaikystę vadina spalvota
žeme, jaunystę lygina su pa-
vasariu. Betgi spalvotos žė-
mės grožį pilnai tepajunta
tas, kuris pats augina, bran-
dina žiedą, kuria gėrį, gra-
žų savo pasaulį, turtingą
asmenybę. Jaunystė aidų pa-
vasariu tik tam, kuris pats
skardena veržliu upokšniu
skubioje mūsų gyvenimo tē-
mėje.

D. Baltrūnienė
Anykščių 2-osios vidurinės
mokyklos mokytoja

Iš draugiško teismo

PAMIRŠTOS TĖVŲ PAREIGOS

Daugiau kaip prieš 10 me-
tų į mūsų ūkį atvyko Anta-
nas ir Birutė Pūkeniai, au-
ginantys ketletą vaikų. Tėvai
skundėsi nepritekliais ir kolū-
kis stengėsi padėti, išskyrė
išsimokėtinai karvę, teikė
kitą reikiamą paramą. Ta-
čiau abu jauni tėvai to ne-
norėjo įvertinti ir grimzd-
o vis gilyn į alkoholio lūną.
Ne kartą su jais kalbėtasi
kolūkių valdyboje, partinėje
organizacijoje. Pūkenių elge-
sį svarstė draugiškas teis-
mas, tačiau niekas nepadėjo.
Gerai abu: tėtis ir mama, o
kenčia vaikai, kurių šiuo
metu namuose gyvena ketu-
ri (viena dukra jau ištėkė-
jus).

Mama mažiausią dėmesio
skiria vaikams, todėl vaikai
blogai lanko mokyklą. Ir
vargsta su tais vaikais mo-
kyklos pedagogai. Sūnus
Kestutis bėginėja iš mo-
kyklos bendrabučio. Pereitais
metais du kartus buvo su-
gautas besislapstęs Mickūnų
ir Androniškių miškuose.
Kur nakvoja, kuo maitinasi?

Duktė Rita gruodžio mė-
nesį dingo kaip į vandenį.
Nežino mama, kur jos pen-
kiolikmetė dukra. Tačiau, at-
rodo, nelabai ir jaudinasi.
Sakosi, ieškojusi pas gimi-
nes, pažįstamus, bet neradu-
si ir apsimirusi.

Debeikių apylinkės LDT
vykdomojo komiteto pir-
mininkas J. Silinis kreipėsi į
kolūkių draugišką teismą,
prašydamas apsvaistyti Pū-
kenių elgesį. Gal dar padės?
Gal vaikai turės normalų
gyvenimą?

Teismo posėdinį atvyko
vienas iš Pūkenių tėvų.

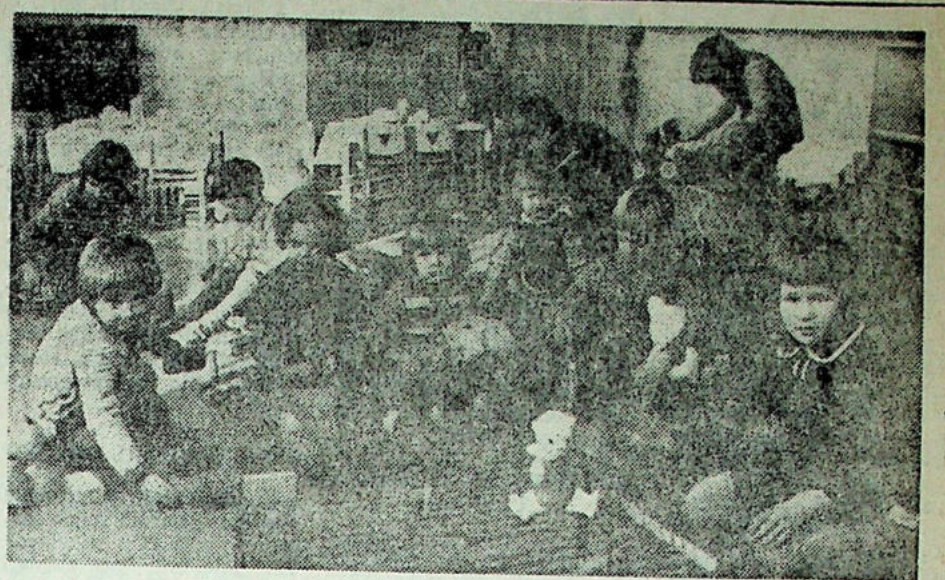
lavusi, kad Pūkenio nėra na-
mie. Tačiau, nuvykus į na-
mus, Pūkenis buvo rastas
namuose, tačiau į teismą
vykti atsisakė. Nesmagu. Ne-
sinori už savo elgesį atsakyti
prieš darbo draugus.

Daug kartų tiesos žodžių
motinos ir tėvo adresu išsa-
kė kolūkių pirmininkas A.
Stukas, apylinkės pirminin-
kas J. Silinis, Svėdasų vidu-
rinės mokyklos mokytoja V.
Venslauskienė. Jie priminė,
kaip Pūkeniai, palikę namu-
se dvi dukreles — pirmokę
ir antrokę — beveik be ma-
isto, be kuro, spaljo mėnesio
pabaigoje išbuvo 3 dienas
Panevėžyje, kaip, anot mo-
kytojos J. Juodgalvienės,
vaikai dažnai neturi ko val-
gyti, ateina į mokyklą al-
kani.

Draugiškas teismas priėmė
sprendimą: prašyti Liaudies
teismo atimti iš Pūkenių mo-
tintystės ir tėvystės teises ir
juos pasiusti gydytis nuo
alkoholio.

Išėjo motina iš draugiško
teismo posėdžio. Vylėmės,
kad ji suprato savo kaltę,
dabar skubės pas vaikus,
pradės iš naujo statyti mei-
lės vaikams rūmą. Deja, ši
mama, po savo širdim ir da-
bar neįsijanti dar vieną kū-
dikį, nuskubėjo į parduotu-
vę. Ir vakare apie 18 val.
jau labai įsilinksmiusi kal-
bėjo savo „draugų“ būryje.
O namie laukė dukrelės, ku-
rioms reikalinga motiniška
šiluma, švelni ranka, kaip
kiekvienam reikalingas oras
ir vanduo.

V. Malušienė
„Iš taika“ kolūkių

Gera, jauku Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio dirbančiųjų vaikams dar-
želyje. Čia jie išmoka įvairių žaidimų, dainelių, skaniai maitinasi, gerai pailsi.
Vyt. Bagdono nuotraukoje: Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio vaikų darželyje.

Tėvai, vaikai ir... mokytojas

Valkas tėvų kūrinys, todėl
vaiko asmenybės dorovinių
įsitikinimų formavimui di-
džiausią įtaką turi šeima.
Seima yra pirmoji ir svar-
biausioji aplinka, kurioje vai-
kas auga, vystosi, įsijungia
į visuomenės gyvenimą. Pa-
grindinė jos funkcija —
ruošti vaiką savarankiškam
gyvenimui visuomenėje, mo-
kyti jį dirbti ir kurti visu-
menės labui.

Gyvenimo patirtis rodo,

kad tėvai labai įvairiai elgia-
si su savo vaikais. Viena iš
neigiamų tėvų pozicijų vai-
ko atžvilgiu yra perdėtas
vaiko garbinimas, nesaikin-
gas globojimas.

Kilni tėvų meilė vaikams,
bet ir mylima ne visada su-
saiku. Senovės Graikijoje
buvo sakoma „Jeigu, nori
žmogų pražudyti, duok jam
viską, ko jis nori“. Ar šian-
dien nesaiklu jauno žmogaus
noru, poreikiu ir kaprizų ten-
kinimu nežudome jame visų
jo žmogiškų savybių, jo sva-
ionių, jo tvirtą gyvenimo
tikslą siekimo, jo vaikiško
gyvenimo džiaugsmo? Neretai
su vaiku elgiameisi kaip
su kūdikiu, nuolat jį pava-
duojant, neleidžiant jam sa-
varankiškai mąstyti, spręsti,
veikti.

Kai kurie tėvai būna ne-
pakankamai reiklūs, perdėtai
švelnūs savo vaikams, val-
kas nuo pat pirmųjų savo
gyvenimo žingsnių nežino
žodžio negalima. Jie nusi-
leidžia visiems vaiko reika-
lavimams, stengiasi duoti
jam ne tai, kas būtina ir
reikalinga jo psichiniam ir
fiziniam vystymuisi, bet ko
jis pats nori. Kai vaiko už-
gaidos nepatenkinamos, jis
būna suirzęs, pyksta. Dau-
guma tėvų panašiai reaguoj-
ia ir į savo vaiko nesėkmes
(gavo nepatenkinamą pažy-
mį, pastabą). Nepasisekimo
priežastimi dažnai laikomi
kiti asmenys — mokytojai,
draugai, tik ne jis pats.

Kylant tėvų išsilavinimui,
auga ir tėvų reikalavimai
mokytojui. Aišku, auklėjimo
procesas nuo to turėtų turtėti,
pasipildyti pedagoginėmis
žiniomis, bet, deja, mes daž-
nai matome priešingą vaiz-
dą, kai tėvai, gindami savo
vaiko pozicijas (kurias mo-
kytojas traktuoja, kaip elge-
sio normų pažeidimą) ne tik
pateisina savo vaiko poelgį,
bet ir tampa atakuojančia
puse savo vaiko akivaizdoje.
Tokių būdu šis jaunas pilietis
pradeda susidaryti sau vaiz-
dinį, kad mokytojo žodis
šiuo atveju nėra svarbiau-
sias, nes jo artimiausio žmo-
nės, tėvai, jo poelgį traktuo-
ja visai kitaip, nes „kas čia
tokio, kad numečiau duoną
ant grindų ir paspyčiau ją,
kas čia tokio, kad paprašiau
(tiksliau atėmiau) kapeikas
iš mažesnio, kas čia tokio,
kad koją spirdamas išlaužiau
kabineto duris, kas čia to-
kio...“ Tokia tėvų pozicija
labai greitai formuoja nei-

jo elgesį. Todėl nebesi-
stebi, kai penktoko ma-
ma pareiškia, kad ji jau ne-
begali susitvarkyti su savo
dvylikamečiu sūnumu, atli-
duoda visas leistas ir ne-
leistinas auklėjimo priemo-
nes mokyklai — tvarkykites,
o aš nusiplaunu rankas.

Nebesistebi jaunų žmonių
abejingumu mokslui, darbui,
gamtos grožiui, kitų žmonių
nelaimui. Kur slypi jauno
žmogaus susvetimėjimo šak-
nys? Kokia dirva jas sudal-
gina? Norom nenorom darai
vieną išvadą... Seimoje.

Nuo pat pirmųjų savo
žingsnių mokykloje vaikas
yra apsuptas dideliu pedago-
gų kolektyvo rūpesčiu, pasi-
ryžimu kiekvieną jauną mū-
sų visuomenės narį išugdyti
tauriu žmogumi, geru spe-
cialistu, tvirtu savo šalies
patriotu.

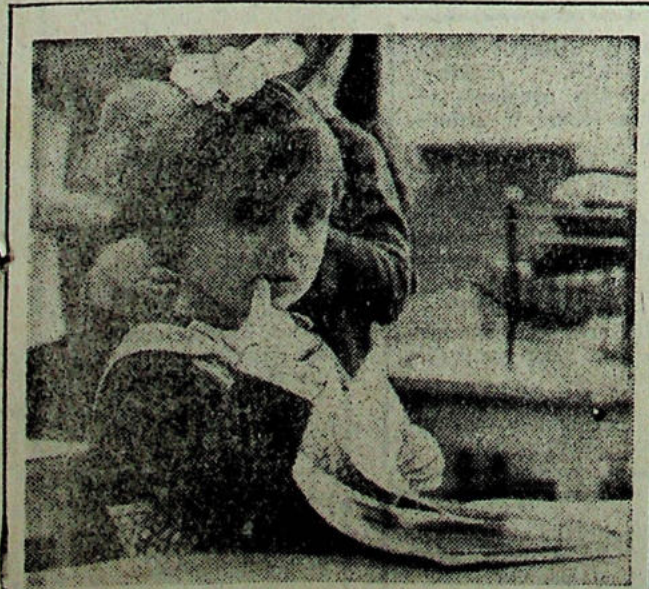
Kiekviena dieną mokyto-
jas moko, auklėja apie 180
mokinių, per mėnesį apie
3000, per mokslo metus apie
24.000 ir nė viena kartą mo-
kytoju nevalia suklysti, ra-
šant pažymį, duodant pasta-
bą, įvertinant elgesį, mokinį
pagiriant ar papiekiant.

Lygiai taip pat ir jums,
brangūs tėveliai, nevalia su-
klysti auklėjant ne 30, kaip
klasės vadovas, o vieną ar
kelis savo vaikus. Jeigu mo-
kytojas suklydo (aišku ir su-
klysta), vaikai būna mažes-
nė trauma, tačiau jeigu jo
artimiausio ir brangiausio žmo-
nės suklysta ne kartą, o kas-
dien, įsiai įsiai nusivilia,
įsiai jiems keršija, įsiai
jiems ir tuo pačiu visai vi-
suomenei, mokyklai meta iš-
šūkį, savo vaikišką nesveiką
protestą.

Jaunas žmogus labai greit
pamato suaugusio veidmai-
niavimą, jo pažiūrą į darbą,
jo bandymą neteisėtai kelti
gauti ilgesnį rublį, jo neišti-
kymybę, girtavimą, egoizmą.
Sunku tikėtis, kad tokioje
šeimoje jaunas, gležnas, dar
tik sprogstantis žiedas ne-
bus nustelbtas tu piktžolių,
kurios jį apsupo iš visų pu-
sių. Ir dažnai mokytojų pa-
stangos išgelbėti šį žiedą
būna nesėkmingos.

Sujungiant šį pagrindinį
vaiko auklėjimo trikampį:
tėvai — vaikai — mokytojas,
dar kartą norisi pabrėžti,
kad viskas prasideda šeimo-
je. Juk neveltui liaudies iš-
mintis sako: „Vaikas seka
tėvo pėdomis“.

A. Kukta
Anykščių II-os vidurinės
mokyklos mokytoja

Smalsuolė.

Vyt. Bagdono nuotr.

užsienio lietuvių spaudoje

TAS „PRABANGUSIS“ KAPITALO PASAULIS

Oficiali statistika skelbia, kad šiuo metu mūsų planetoje yra 600 milijonų skurdė gyvenančių žmonių. Lotynų Amerikos, Azijos, Afrikos šalys...

Na, o „prabangusis“ kapitalistinis pasaulis, taip atsidavęs visur ir visada reklamuojamas?

„35 milijonai vargšų vien Jungtinėse Valstijose!“, — patikslina Niujorko „Laisvė“. Ir priduria: „Jeigu nors pusė lėšų, kurios išleidžiamos militarizmui, ginklavinimui ir karams, būtų išleidžiama kovai su skurdu, skurdžių neturėtume“.

KO NEZINO EILINIS AMERIKIETIS

„Laisvė“ rašo: „Jis jokio supratimo neturi, kad šiandien Pentagonas turi ir laiko užsienio reikalams 2500 milijonų dolerių, o per metus gavo 8000 tankų.“

Tuo tarpu spaudoje ir pranešimuose per radiją bei televiziją ne žodžio apie Jungtinių Valstijų karines pajėgas užsienio reikalams.

Būtent tai labai kruopščiai slepiama nuo kiekvieno amerikiečio.

VISI KAIP SESKAI

„Vilnius“ komentaras skirtas eiliniems reikiamas tarp ALTO, VLIKo ir kitų nacionalistinių organizacijų. Bene didžiausias pastaraisiais metais įvyko Klivlende per Amerikos lietuvių kongresą.

Susibūrus tam tikras frontas, pasirodė, buvo pasiryžę likviduoti Amerikos lietuvių tarybą, tą liūdnai pagarsėjusį ALTą, kuris štai jau keičiasi dešimtmėčiai „vaduojama“ Lietuva. Atlečiai, kaip sakoma, šį kartą „atsilmušė“, bet nesantalka dipuku bloke dar labiau paaišrėjo.

„Visi šių organizacijų darbuotojai, pastebi „Vilnis“, išvien prieš Tarybų santvarką Lietuvoje, visiems jiems Lietuva šloka ir toliau, visi jai kiša pagalius, visi ant jos spjaudo. Tarp savęs jie nesutinka tik dėl „vadavimo“ lovio ir dėl to lovio riejas kaip šeškal“.

SUSIDĖTŲ IR SU PACIU VĖLIU

Vienas iš lietuvių nacionalistinių veikėjų, tūlas A. Garuckas, kaip rašo „Vilnis“, ėmėsi labai originalių „diplomatinių“ priemonių. Šiomet, JAV besilankant Kinijos vicepremierui, jis „lindo pas kažkokį jo tarnautoją išsiaiškinti... dėl Lietuvos padėties“.

Ką jis ten išsiaiškino, sako toliau „Vilnis“, neteko girdėti, tik „visai neaišku, ar tikrai tas tarnautojas žino, kur yra Lietuva...“.

Ir užbaigia: „Iš nevilties gali mūsų vaduotojai ir patį vėliavą nubėgti, kad tik save paguostų. Vieni važinėja „pagalbos“ į Taiwanį, kiti dabar į Pekiną dairiasi“.

TOKS STAI „SUSIROPINIMAS“

Klivlende išeinantis tautininkų laikraštukas „Dirva“ labai susisieliojo vaikų likimu Tarybų Lietuvoje. Ypač sielvartaujama dėl masinės vaikų diskriminacijos ir dėl to, kad, esą, juos pastoviai

terorizuoja kažkokios slaptosios tarnybos.

„Vilnis“, kandžiai išjuokusi eilinius tautininkų prasiimančius, atkreipia dėmesį į vaikų padėtį pačiose Jungtinėse Valstijose. „Netgi Niujorke, rašo laikraštis, pavalkštinėjus po negrų ir varguomenės gėtus arba mašina pakelivus į Floridą per pietines valstijas, galima pamatyti šimtus vaikų didelais pilvukais, laibutėmis kojųtyėmis, puslankius, nukurčius, apie mokyklą ne nesapnuojančius. Tačiau tautininkams terūpi tik socialistinių šalių vaikų gyvenimas“.

O SAVO KIEMO NEMATO

Niujorke policija užpuolė protesto demonstracijos dalyvius. Ko jie reikalavo? Kad būtų uždrausta gaminti ir naudoti branduolinį ginklą. Rami, taikinga demonstracija, teisėti reikalavimai... Tačiau policija suėmė 1045 žmones.

„Laisvė“ ta proga rašo: „Bet lietuviškoje reakcinėje spaudoje ne žodelio prieš tokią žiaurų susidorojimą su demonstrantais. O jeigu jie išgirsta, kad kurioje nors socialistinėje šalyje sulaukylas nors vienas nusikaltęs tos šalies įstatymams asmuo, pasipila prakieksmai ir pasmerkimai ne tik tos šalies, bet ir visos santvarkos“.

ISGRUDO Į GATVĘ

Trys didžiausios JAV automobilių gamybos korporacijos pateikė 38 tūkstančius savo darbininkų kalėdinių „atostogų“: jiems laikinai atsakyta darbo „Laisvė“ pažymi, kad per tas kelias „atostogas“ savaites jie negaus nė suduliosio skatiko. „Ne vienam gal prireiks „pailsėti“ net ir keletą mėnesių“, — priduria laikraštis.

Štai tokios yra amerikoniškos teisės ir laisvės! (ELTA)

JANINAI BAKANAUSKIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, netekus brangiausio žmogaus — mamytės.
V. ir A. Burkauskai, A. ir K. Birbilai, E. ir P. Sepetiai, O. ir A. Salskiai, S. ir A. Milleriai, S. ir S. Kulbokai

BRONIUI SALAVIEJUI

Giliaus liūdesio valanda, mirus mylimai mamytei, nuoširdžia užuojauta reiškia
Anykščių MSMV autokolonos darbuotojai

Mirus STEPONUI KAVOLIONUI

reikšdami nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
„Gimtiosios žemės“ kolūkių valdyba ir profsąjunginė organizacija

KESTUCIUI GAIZAUSKUI

Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamas nuoširdžia užuojauta.
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo darbuotojai

LAIMUTEI MARKILEVICIENEI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei.
Parsiščio durpyno gyventojai

Nuoširdžiai užuojaučiame BRONIUI SALAVIEJUI

mirus mylimai mamytei.
Anykščių miesto Mechanizatorių gatvės namo Nr. 4 gyventojai

ALFONSUI GAIZAUSKUI

Dėl staigos mylimo brolio mirties reiškiamas nuoširdžia užuojauta.
Panevėžio automotoklos Anykščių filialo darbuotojų kolektyvas

ALDONAI TAMKEVICIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimai mamytei.
Barčiai, Juozaponiai, Didžiuliai, Tylos, Kažemėkai, Jadzevičiai, Sakalauskai

ALDONAI TAMKEVICIENEI

Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamas nuoširdžia užuojauta.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, profsąjunginė organizacija ir bendradarbiai

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkoju „Už taiką“ kolūkių valdybai, profsąjunginei organizacijai, kaimynams, giminėms, artimiesiems, visiems, kurie užjautė ir padėjo man sunkią gyvenimo valandą, laidojant brangų vyrą Juozą Jurkšą.
Zmona

Reiškiamas nuoširdžia padėka Cerniachovskio kolūkių pirmininkui J. Tamilinui, valdybai, kontoros darbuotojams. Skiemonių vidurinės mokyklos XI klasės mokiniams ir auklėtojais, giminėms, draugams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Bronių Sriubą.
Zmona ir vaikai

Nuoširdžiai dėkojame Cerniachovskio ir „Ažuolo“ kolūkių valdybų pirmininkams J. Tamilinui ir A. Urbonui, draugams, kaimynams, bendradarbiams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą mamytę Elena Aleknavičienę.
Dukros: Zukauskienė ir Pivorūnienė

Nuoširdžiai užuojaučiame Surdegio aštuonmetės mokyklos mokytoja VIDĄ RAKICKIENE, jos mylimai motinai mirus.
I-III klasių mokiniai

Mirus JUOZUI CEKANAUSKUI, reiškiamas nuoširdžia užuojauta velionio šeimai ir artimiesiems.
K. Staro kolūkių valdyba ir gyvulininkystės darbuotojai

ALDONAI SATRAUSKIENEI

Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamas nuoširdžia užuojauta.
K. Staro kolūkių valdyba ir gyvulininkystės darbuotojai

Nuoširdžiai užuojaučiame ADOLFĄ ZUPKĄ, mirus mylimai mamytei.
Svėdasų ligoninės darbuotojai

Sveikiname

Nuoširdžiai sveikiname DANUTĘ ir STASĮ VIDIKAUSKUS, gimus dukrytei.
Linkime tėveliams daug tyro džiaugsmo, sutarimo, sveikatos, o mažajai tik laimės.
Naujasodžio tarybinio ūkio mechanizatoriai ir mechanizuotų darbų baro vadovas

Reikalinga

„Svyturio“ kolūkiui skubiai reikalingas autobuso KAVZ-685 vairuotojas. Atlyginimas pagal susitarimą.
Kreiptis į kolūkių valdybą arba skambinti telefonu 5-12-80. Kolūkių valdyba

Anykščių mechanizuotai kolonai skubiai reikalingi tekintojas, šaltkalvis-santehnikas.

2-ųjų metų laikotarpyje bus aprūpinti butais.
Kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Stoties g-vė Nr. 5. Administracija

Anykščių „Zemūktechnikai“ reikalingi šių specialybių darbininkai: suvirintojai, elektrai ir dujomis, elektrikai, operatoriai, kūrikai kietu kuru, šaltkalviai, santehnikai.
Dėl darbo sąlygų kreiptis į susivienijimo administraciją.
Valdytojas

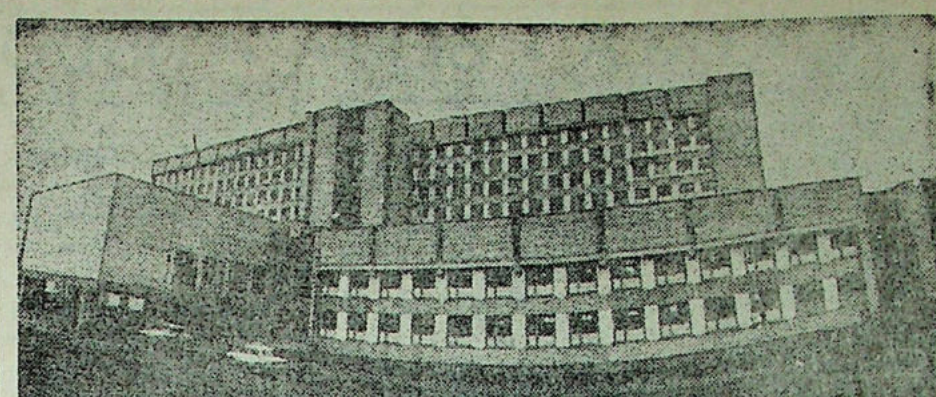
BRONEI GAIZAUSKIENEI

reikšdami nuoširdžią užuojautą žodžiais palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei ir tėveliui.
Medeikai, Banlūksčiai, Kaušpėdai, V. Naurienė

VALDISLAVAI RUTKAUSKIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimai mamytei.
„Svyturio“ kolūkių komplekso darbuotojai

Nuoširdžiai užuojaučiame KESTUTĮ GAIZAUSKĄ, jo tėveliui mirus.
Zemūktechnikos autotransporto darbuotojai ir vairuotojai

Respublikos sostinės pakraštyje, Santariškėse, kuriamas modernus sveikatos miestelis. Čia jau veikia 300 vietų respublikinė vaikų ligoninė, kyla 1000 lovų respublikinės dauglapijlinės ligoninės, ūkinių pastatų, medikų gyvenamųjų namų korpusai, nužymėtos gairės kitų specializuotų gydymo įstaigų, mokslinių laboratorijų statybai.

Šiomis dienomis sveikatos miestelyje atidarytas respublikinis Onkologijos centras. Jame įsikūrė Onkologijos mokslinio tyrimo institutas ir jo klinikos su specializuotais chirurginio, radiologinio ir chemoterapinio gydymo skyriais, dispanserine poliklinika, atstatomojo gydymo ir kitais kabinetais.

NUOTRAUKOJE: nauji respublikinio Onkologijos centro rūmai sveikatos miestelyje.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Rinko Panevėžio spaustuveną. Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuveną, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina Indes kas 67262.
Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais puse „Priešais“ formate. Tir. 11.162 Užsak. Nr. 35